

2015/2084(INL)

10.2.2017

NÁVRH ZPRÁVY

obsahující doporučení Komisi o společných minimálních normách pro občanskoprávní řízení v EU
(2015/2084(INL))

Výbor pro právní záležitosti

Zpravodaj: Emil Radev

(Podnět – článek 46 jednacího řádu)

OBSAH

	Strana
NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU.....	3
PŘÍLOHA K NÁVRHU USNESENÍ: DOPORUČENÍ KE SMĚRNICI EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY O SPOLEČNÝCH MINIMÁLNÍCH NORMÁCH PRO OBČANSKOPRÁVNÍ ŘÍZENÍ V EU.....	10
VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ.....	30

NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

obsahující doporučení Komisi o společných minimálních normách pro občanskoprávní řízení v EU (2015/2084(INL))

Evropský parlament,

- s ohledem na článek 225 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU),
- s ohledem na čl. 67 odst. 4 a čl. 81 odst. 2 SFEU,
- s ohledem na čl. 19 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie a na článek 47 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“),
- s ohledem na článek 6 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „EÚLP“) a na příslušnou judikaturu,
- s ohledem na pracovní dokument o vytvoření společných minimálních norem pro občanskoprávní řízení v Evropské unii – právní základ¹,
- s ohledem na studii v rámci Posouzení evropské přidané hodnoty, kterou vypracovala skupina výzkumné služby Evropského parlamentu pro evropskou přidanou hodnotu pod názvem „Společné minimální normy pro občanskoprávní řízení“ (Common minimum standards of civil procedure)²,
- s ohledem na hloubkovou analýzu výzkumné služby Evropského parlamentu s názvem „Europeizace občanskoprávního řízení: Cesta ke společným minimálním normám?“ (Europeanisation of civil procedure: towards common minimum standards?)³,
- s ohledem na hloubkovou analýzu generálního ředitelství pro vnitřní politiky nazvanou „Harmonizovaná pravidla a minimální normy v evropském právu občanskoprávního řízení“ (Harmonised rules and minimum standards in the European law of civil procedure)⁴,
- s ohledem na projekt Evropského právního institutu (ELI) / Mezinárodního ústavu pro sjednocení soukromého práva (UNIDROIT) na téma „Od nadnárodních zásad k evropským pravidlům občanskoprávního řízení“ (From Transnational Principles to European Rules of Civil Procedure),
- s ohledem na dokument Amerického právního institutu (ALI)/ UNIDROIT „Principy nadnárodního občanskoprávního řízení“ (Principles of Transnational Civil Procedure)⁵,
- s ohledem na Studii sblížování právních a správních předpisů členských států týkajících

---

¹ PE 572.853, prosinec 2015.

² PE 581.385, červen 2016.

³ PE 559.499, červen 2015.

⁴ PE 556.971, červen 2016.

⁵ *Uniform Law Review*, 2004(4).

se určitých aspektů občanskoprávního řízení“, tzv. „Stormeovu zprávu“¹,

- s ohledem na předběžný soubor ustanovení jednacího řádu Jednotného patentového soudu,
- s ohledem na evropské *acquis* v oblasti justiční spolupráce v občanských věcech,
- s ohledem na judikaturu Soudního dvora Evropské unie (dále jen „SDEU“) týkající se zásad vnitrostátní procesní autonomie a účinné soudní ochrany²,
- s ohledem na srovnávací přehled EU o soudnictví za rok 2016,
- s ohledem na studii Evropské komise pro efektivitu justice č. 23 z roku 2016 „Evropské soudní systémy: účinnost a kvalita justice“ (European judicial systems: efficiency and quality of justice),
- s ohledem na dokument Evropské justiční vzdělávací sítě z roku 2016 „Principy justičního vzdělávání“³,
- s ohledem na své usnesení ze dne 2. dubna 2014 o přezkumu Stockholmského programu v polovině období⁴
- s ohledem na články 46 a 52 jednacího řádu,
- s ohledem na zprávu Výboru pro právní záležitosti (A8-0000/2017),

Judikatura SDEU týkající se vnitrostátní procesní autonomie a účinné soudní ochrany

- A. vzhledem k tomu, že podle judikatury SDEU týkající se zásady procesní autonomie jsou v případě, že neexistují pravidla Unie pro procesní aspekty sporu souvisejícího s právem Unie, členské státy povinny určit příslušné soudy a stanovit procesní pravidla, podle nichž budou chráněna práva vyplývající z práva Unie;
- B. vzhledem k tomu, že podle téže judikatury závisí přednost vnitrostátních procesních pravidel na dvou důležitých podmínkách: vnitrostátní procesní pravidla nesmí být při uplatnění ve sporech souvisejících s právem Unie méně příznivá než při uplatnění na obdobné žaloby vnitrostátní povahy (zásada rovnocennosti) a jejich rámec nesmí v praxi znemožňovat nebo nadměrně ztěžovat uplatnění práv a povinností vyplývajících z unijního práva (zásada efektivity);

---

¹ M. Storme, *Study on the approximation of the laws and rules of the Member States concerning certain aspects of the procedure for civil litigation* (Final Report, Dordrecht, 1994).

² Viz mj.: rozsudek ze dne 16. prosince 1976, *Comet BV v Produktschap voor Siergewassen*, 45/76, ECLI:EU:C:1976:191 a rozsudek ze dne 15. května 1986, *Marguerite Johnston v Chief Constable of the Royal Ulster Constabulary*, 222/84, ECLI:EU:C:1986:206.

³ Dostupné z (www):

http://www.ejtn.eu/PageFiles/15756/Judicial%20Training%20Principles_CS.pdf

⁴ Přijaté texty, P7_TA(2014)0276.

- C. vzhledem k tomu, že chybí-li unijní ustanovení, která by harmonizovala procesní pravidla, netýká se privilegium členských států stanovit procesní pravidla k prosazování práv vyplývajících z práva Unie zavádění nových opravných prostředků ve vnitrostátních právních řádech za účelem zajištění použitelnosti práva Unie¹;

Listina základních práv

- D. vzhledem k tomu, že právo na spravedlivý proces zakotvené v článku 47 Listiny a v článku 6 EÚLP představuje jednu ze základních záruk právního státu a demokracie;
- E. vzhledem k tomu, že ačkoli je článek 47 Listiny závazný a článek 6 EÚLP zakládá obecnou zásadu práva Unie, není úroveň ochrany práva na spravedlivý proces v občanskoprávním řízení, zejména pak rovnováha mezi právem žalobce na přístup ke spravedlnosti a právy žalovaného na obhajobu, harmonizována v celé EU;
- F. vzhledem k tomu, že právo na spravedlivý proces je nicméně jakožto základní právo doplněno několika procesními sekundárními legislativními opatřeními Unie včetně nařízení o drobných nárocích², směrnice o právní pomoci³, doporučení o prostředcích kolektivní právní ochrany⁴, směrnice o žalobách na zdržení se jednání v zájmu ochrany spotřebitelů⁵ a směrnice o náhradě škody podle předpisů o hospodářské soutěži⁶;

Acquis Unie týkající se justiční spolupráce v občanských věcech

- G. vzhledem k tomu, že unijní normotvůrce se stále větší měrou zabývá otázkami občanskoprávního řízení nejen horizontálně, například pokud jde o volitelné nástroje⁷, ale z hlediska konkrétního odvětví a v rámci různých oblastí politiky, jako je duševní

---

¹ Viz mj.: rozsudek ze dne 13. března 2007, *Unibet (London) Ltd a Unibet (International) Ltd* proti *Justitiekanslern*, C-432/05, ECLI:EU:C:2007:163.

² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 ze dne 11. července 2007, kterým se zavádí evropské řízení o drobných nárocích (Úř. věst. L 199, 31.7.2007, s. 1).

³ Směrnice Rady 2003/8/ES ze dne 27. ledna 2003 o zlepšení přístupu ke spravedlnosti v přeshraničních sporech stanovením minimálních společných pravidel pro právní pomoc v těchto sporech (Úř. věst. L 26, 31.1.2003, s. 41).

⁴ Doporučení Komise ze dne 11. června 2013 o společných zásadách pro prostředky kolektivní právní ochrany týkající se zdržení se jednání a náhrady škody v členských státech v souvislosti s porušením práv přiznaných právem Unie (Úř. věst. L 201, 26.7.2013, s. 60).

⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/22/ES ze dne 23. dubna 2009 o žalobách na zdržení se jednání v oblasti ochrany zájmů spotřebitelů (Úř. věst. L 110, 1.5.2009, s. 30).

⁶ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/104/EU ze dne 26. listopadu 2014 o určitých pravidlech upravujících žaloby o náhradu škody podle vnitrostátního práva v případě porušení právních předpisů členských států a Evropské unie o hospodářské soutěži (Úř. věst. L 349, 5.12.2014, s. 1).

⁷ Viz například evropské nařízení o drobných nárocích (viz poznámka pod čarou 2 výše) a nařízení o evropském příkazu k obstarání účtů (nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 655/2014 ze dne 15. května 2014, kterým se zavádí řízení o evropském příkazu k obstarání účtů k usnadnění vymáhání přeshraničních pohledávek v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 189, 27.6.2014, s. 59)).

vlastnictví¹, ochrana spotřebitele², nebo v nedávné době právo hospodářské soutěže³;

- H. vzhledem k tomu, že nesystematická povaha procesní harmonizace na úrovni Unie byla opakovaně kritizována a vznik tohoto unijního práva občanskoprávního řízení pro konkrétní odvětví představuje problém pro soudržnost vnitrostátních systémů občanskoprávního řízení i jednotlivých nástrojů Unie;
- I. vzhledem k tomu, že cílem navrhované směrnice je zavést rámec rozhodování civilního soudnictví pomocí systematizace stávajících unijních pravidel občanskoprávního řízení a rozšíření jejich oblasti působnosti na všechny záležitosti, které spadají do působnosti práva Unie;

Právní základ návrhu

- J. vzhledem k tomu, že v současném rámci Smluv zajišťuje právní základ pro harmonizaci občanskoprávního řízení hlava V SFEU, Prostor svobody, bezpečnosti a práva.
- K. vzhledem k tomu, že podle čl. 67 odst. 4 SFEU by Unie měla usnadnit přístup ke spravedlnosti, zejména zásadou vzájemného uznávání soudních a mimosoudních rozhodnutí v občanských věcech, jak dokládá článek 81 SFEU;

Vzájemná důvěra v evropském soudním prostoru

- L. vzhledem k tomu, že volný pohyb soudních rozhodnutí je provázán s potřebou vytvořit dostatečnou úroveň vzájemné důvěry mezi justičními orgány jednotlivých členských států, zejména pokud jde o úroveň ochrany procesních práv;
- M. vzhledem k tomu, že zásada vzájemné důvěry slouží k větší právní jistotě a poskytuje občanům a podnikům Unie dostatečnou stabilitu a předvídatelnost;
- N. vzhledem k tomu, že systém společných minimálních norem Unie ve formě zásad a pravidel by sloužil jako první krok pro sbližování vnitrostátních předpisů týkajících se občanskoprávního řízení a nastolil by rovnováhu mezi základními právy stran sporu v zájmu plné vzájemné důvěry mezi soudními systémy členských států;
- O. vzhledem k tomu, že existence procesních záruk účinnosti a efektivnosti občanskoprávního řízení a rovného zacházení se stranami sporu je žádoucí pro zajištění vzájemné důvěry;
- P. vzhledem k tomu, že schválení takového systému společných minimálních norem by stanovilo i minimální úroveň kvality občanskoprávního řízení v celé Unii, a tím by přispělo nejen k posílení vzájemné důvěry mezi justicemi, ale i k lepšímu fungování vnitřního trhu, neboť se odhaduje, že procesní rozdíly mezi členskými státy mohou zakládat narušení obchodu a mohou odrazovat podniky nebo spotřebitele od výkonu jejich práv na vnitřním trhu;

---

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/48/ES ze dne 29. dubna 2004 o dodržování práv duševního vlastnictví (Úř. věst. L 157, 30.4.2004, s. 45).

² Viz poznámka pod čarou 5 k bodu odůvodnění F výše.

³ Viz poznámka pod čarou 6 k bodu odůvodnění F výše.

Další okolnosti

- Q. vzhledem k tomu, že sblížení procesních režimů v Unii je nezbytné; vzhledem k tomu, že navrhovaná směrnice má být prvním krokem v procesu další harmonizace a sblížení systémů civilního soudnictví členských států a vytvoření občanskoprávního soudního řádu Unie v dlouhodobějším výhledu;
- R. vzhledem k tomu, že navrhovaná směrnice se nedotýká ani organizace soudnictví členských států, ani hlavních znaků způsobu vedení občanskoprávního soudního řízení;
- S. vzhledem k tomu, že je tudíž mimořádně důležité přijmout právní předpisy, které zajistí přijetí společných minimálních norem občanskoprávního řízení v Unii;

* * *

Judikatura SDEU týkající se vnitrostátní procesní autonomie a účinné soudní ochrany

1. bere na vědomí stěžejní úlohu Soudního dvora při budování základů občanskoprávního řízení v Unii, neboť Soudní dvůr formoval pohled na to, co občanskoprávní řízení znamená pro právní systém Unie;
2. upozorňuje však, že ačkoli některé procesní normy v současnosti akceptované jako součást procesního systému Unie, byly zjištěny z judikatury SDEU, je třeba na přínos SDEU celkově pohlížet spíše jako na výklad, a nikoli jako na stanovování norem;
3. zdůrazňuje proto, že bohaté zkušenosti SDEU v oblasti přezkumů pravidel pro opravné prostředky a procesních pravidel, jakož i kompromisy a protichůdné hodnoty, s nimiž SDEU pracuje, jsou velmi cenným návodným zdrojem a měly by být zohledněny pro účely zavedení horizontálního zastřešujícího nástroje legislativní povahy, který bude obsahovat společné normy občanskoprávního řízení;

Listina základních práv

4. zdůrazňuje, že pokud jde o spravedlivý proces a přístup ke spravedlnosti, je třeba zachovat a dále rozšiřovat síť spolupráce a databáze posilující justiční spolupráci a výměnu informací;
5. vřele tudíž vítá vývoj v oblasti elektronické justice, především zřízení Evropské justiční sítě a portálu evropské e-justice, který se má stát jednotným kontaktním místem v oblasti spravedlnosti v Unii;

Acquis Unie týkající se justiční spolupráce v občanských věcech

6. vyzývá také Komisi, aby posoudila, zda by měla být navržena další opatření k upevnění a posílení horizontálního přístupu k soukromoprávnímu prosazování práv zaručených právem Unie a zda by bylo možné pohlížet na minimální normy občanskoprávního řízení navrhované v tomto dokumentu jako na normy prosazující a zajišťující toto horizontální paradigma;
7. znovu opakuje, že systematické shromažďování statistických údajů o používání

a výsledcích stávajících nástrojů Unie v oblasti justiční spolupráce v občanských věcech je mimořádně důležité;

8. v této souvislosti vyzývá Komisi, aby posoudila, zda by dodatečná prováděcí opatření členských států mohla přispět k účinnému používání samostatných unijních řízení, a trvá na tom, že k tomuto účelu by měl být nastolen důkladný a systematický postup dohledu ze strany Komise;

Právní základ návrhu

9. připomíná, že článek 114 SFEU byl využit k přijetí řady aktů Unie s procesními důsledky; upozorňuje však, že článek 81 SFEU upravuje přijímání opatření v oblasti justiční spolupráce v občanských věcech s mezinárodním prvkem, včetně opatření pro sbližování právních předpisů členských států, zejména pokud je to nezbytné k řádnému fungování vnitřního trhu zastává tudíž názor, že článek 81 SFEU je vhodným právním základem navrhovaného legislativního nástroje;
10. tvrdí, že pojem „mezinárodní *prvek*“ v textu čl. 81 odst. 2 SFEU by z hlediska přijímání opatření v oblasti justiční spolupráce v občanských věcech měl být chápán v širším smyslu a neměl by tedy být vnímán jako synonymum „mezinárodního *soudního sporu*“;
11. upozorňuje, že stávající výklad pojmu „věci s mezinárodním prvkem“ je dosti úzký a vede k vytvoření dvou kategorií stran soudního sporu, což může vyústit v další problémy a zbytečné komplikace; zdůrazňuje, že by proto měl být přijat širší výklad;
12. v této souvislosti zdůrazňuje, že v tomto dokumentu navrhované společné minimální normy občanskoprávního řízení by vedly k dalším přínosům z hlediska účinnosti, pokud by členské státy rozšířily jejich oblast působnosti nejen na věci spadající do působnosti práva Unie, ale obecně na přeshraniční i čistě vnitrostátní věci;

Vzájemná důvěra v evropském soudním prostoru

13. konstatuje, že hlavní činnosti Unie v evropském soudním prostoru, pokud jde o civilní soudnictví, souvisejí se zaváděním nástrojů týkajících se soudní příslušnosti, délky projednávání a přeshraničního vymáhání rozsudků;
14. upozorňuje, že volný pohyb rozsudků zvýšil vzájemnou důvěru mezi vnitrostátními justicemi;
15. v tomto ohledu zdůrazňuje, že vzájemná důvěra je složitý pojem a že při budování této důvěry hraje svou roli mnoho faktorů, například justiční vzdělávání, přeshraniční justiční spolupráce a výměna zkušeností a osvědčených postupů mezi soudci;
16. vítá proto devět základních principů justičního vzdělávání, které Evropská síť pro justiční vzdělávání přijala na svém generálním shromáždění v roce 2016, neboť tyto zásady stanoví společný základ a rámec pro evropskou justici i instituce justičního vzdělávání;
17. tvrdí však, že z přísně právního hlediska vzájemná důvěra na nejzákladnější úrovni předpokládá, že vnitrostátní systémy justice v Unii budou navzájem vnímat své procesní

režimy, a to na úrovni práva v teorii i práva v praxi, jako záruky spravedlivého občanskoprávního řízení;

18. poukazuje tudíž na to, že vypracování systematických minimálních norem občanskoprávního řízení v Unii v podobě obecné horizontální směrnice by vedlo ke zvýšení vzájemné důvěry mezi justicemi v Unii a zajistilo by rovnováhu základních procesních práv v občanskoprávních věcech v rámci celé Unie;

Společné minimální normy pro občanskoprávní řízení

19. zdůrazňuje, že účinné systémy občanskoprávního řízení hrají zásadní úlohu při prosazování právního státu a základních hodnot Unie. Jsou také nezbytným předpokladem udržitelného rozvoje a prostředí příznivého pro podniky a spotřebitele;
20. konstatuje, že je zjevně zapotřebí, aby právní předpisy stanovily soubor procesních norem použitelných na občanskoprávní řízení, a vyzývá Komisi, aby pokračovala v plnění svého akčního plánu provádění Stockholmského programu;
21. podle článku 225 SFEU proto žádá Komisi, aby do 30. června 2018 předložila na základě čl. 81 odst. 2 SFEU návrh legislativního aktu týkajícího se společných minimálních norem občanskoprávního řízení v návaznosti na doporučení stanovená v příloze tohoto usnesení;
22. potvrzuje, že doporučení, která jsou uvedena v příloze k tomuto návrhu usnesení, dodržují základní práva a zásady subsidiarity a proporcionality;
23. zastává názor, že požadovaný návrh nemá finanční dopady, neboť zavedení minimálních norem občanskoprávního řízení povede k úsporám z hlediska snížených nákladů pro strany sporu a jejich zástupce, kteří se nebudou muset seznamovat s režimem občanskoprávního řízení jiné země;
24. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení a připojená doporučení Komisi, Radě a parlamentům a vládám členských států.

**PŘÍLOHA K NÁVRHU USNESENÍ:
DOPORUČENÍ KE SMĚRNICI EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY
O SPOLEČNÝCH MINIMÁLNÍCH NORMÁCH PRO OBČANSKOPRÁVNÍ ŘÍZENÍ
V EU**

A. ZÁSADY A CÍLE POŽADOVANÉHO NÁVRHU

1. V Unii zůstává prosazování práva u soudů do značné míry věcí vnitrostátních procesních pravidel a postupů. Vnitrostátní soudy jsou rovněž soudy Unie. I řízení u těchto soudů musí tudíž zajistit rovný přístup, spravedlnost a účinnost, jakož i efektivní uplatňování práva Unie.
2. Provádění zásady vzájemného uznávání rozhodnutí v občanských věcech předpokládá vzájemnou důvěru členských států v systémy civilního soudnictví ostatních členských států. Rozsah vzájemného uznávání závisí do značné míry na řadě parametrů, mezi něž patří mechanismy na ochranu práv žalovaných a zaručení přístupu k soudům a spravedlnosti.
3. Ačkoli jsou členské státy stranami Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „EÚLP“), zkušenost ukázala, že tato skutečnost sama o sobě nezaručuje vždy dostatečnou úroveň důvěry v systémy civilního soudnictví jiných členských států. Vnitrostátní procesní pravidla občanskoprávního řízení členských států se značně různí, často z hlediska některých základních procesních zásad a záruk, což znamená riziko možného narušení vzájemné důvěry mezi justičními orgány.
4. Je tudíž nutné za účelem ochrany základních práv a svobod občanů Unie přijmout směrnici, která dále rozpracuje minimální normy vymezené v Listině a v EÚLP. Vhodný právní základ pro takový návrh představuje čl. 81 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie, který se týká opatření v oblasti justiční spolupráce v občanských věcech. Směrnice se přijímá řádným legislativním postupem.
5. Společné minimální normy občanskoprávního řízení jsou považovány za nezbytné k vytvoření pevného základu pro sblížování a zdokonalování právních předpisů členských států s ohledem na pružnost, která je členským státům dána při přípravě nových právních předpisů týkajících se občanskoprávního řízení při respektování obecného konsensu na zásadách občanskoprávní praxe.
6. Společné minimální normy by měly vést k větší důvěře v systémy civilního soudnictví všech členských států, což by se zase mělo projevit v efektivnější justiční spolupráci v atmosféře vzájemné důvěry. Tato společná minimální pravidla by měla rovněž vést k odstranění překážek volného pohybu občanů na území členských států.
7. Cílem navrhované směrnice není plně nahradit vnitrostátní procesní režimy, ale při respektování vnitrostátních specifických rysů stanovit společné minimální normy týkající se funkce a vedení občanskoprávních řízení ve všech věcech, které spadají do působnosti práva Unie. Směrnice má také poskytnout základ pro postupné prohlubování postupu sblížování režimů občanskoprávního řízení členských států.

8. Návrh nemá vliv na ustanovení právních předpisů členských států týkající se organizace jejich soudů a jejich pravidel pro jmenování soudců.
9. Tento návrh je v souladu se zásadami subsidiarity a proporcionality, neboť členské státy nemohou samy zavést soubor minimálních norem pro občanskoprávní řízení, a návrh nepřekračuje rámec toho, co je naprosto nezbytné pro zajištění účinného přístupu ke spravedlnosti a vzájemné důvěry v Unii.

B. ZNĚNÍ POŽADOVANÉHO NÁVRHU

Směrnice Evropského parlamentu a Rady o společných minimálních normách pro občanskoprávní řízení v EU

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 81 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na žádost, kterou Evropský parlament předložil Evropské komisi,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Unie si stanovila za cíl zachovávat a rozvíjet prostor svobody, bezpečnosti a práva, ve kterém je zaručen volný pohyb osob. Pro postupné vytváření tohoto prostoru má Unie přijmout opatření v oblasti justiční spolupráce v občanských věcech s mezinárodním prvkem, zejména pokud je to nezbytné k řádnému fungování vnitřního trhu.
- (2) V souladu s čl. 81 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie mohou k těmto opatřením patřit opatření, jež mají za cíl zajistit mimo jiné vzájemné uznávání a výkon soudních rozhodnutí mezi členskými státy, přeshraniční doručování písemností, spolupráci při opatřování důkazů, účinný přístup ke spravedlnosti a odstraňování překážek řádného průběhu občanskoprávního řízení, v případě potřeby podporou slučitelnosti úpravy občanskoprávního řízení v členských státech.
- (3) Podle závěrů předsednictví ze zasedání Evropské rady v Tampere ve dnech 15. a 16. října 1999, a zejména bodu 33 těchto závěrů, by posílené vzájemné uznávání rozsudků a jiných rozhodnutí justičních orgánů a nezbytné sblížení právních předpisů usnadnily spolupráci mezi příslušnými orgány a soudní ochranu práv jednotlivce. Zásada vzájemného uznávání by proto měla být základním kamenem justiční spolupráce v občanských věcech v Unii.

- (4) Podle akčního plánu provádění Stockholmského programu jsou evropský soudní prostor a správné fungování jednotného trhu postaveny na základní zásadě vzájemného uznávání, která naopak vychází z myšlenky, že členské státy navzájem důvěřují svým soudním systémům. Tato zásada může účinně fungovat pouze na základě vzájemné důvěry mezi soudci, právníky, podniky a občany. Rozsah této důvěry závisí na řadě činitelů, mezi něž patří existence mechanismů na ochranu procesních práv stran sporu v občanskoprávním řízení. Aby bylo zaručeno uplatňování uvedené zásady, jsou tudíž nezbytné společné minimální normy, které posílí právo na spravedlivý proces a účinnost soudních systémů a přispějí k účinnému režimu prosazování práva.
- (5) Stanovením minimálních pravidel ochrany procesních práv stran sporu by tato směrnice měla posílit důvěru členských států v systémy civilního soudnictví, a může proto pomoci prosazovat kulturu základních práv v Unii.
- (6) Ustanovení této směrnice by se měla uplatňovat na občanskoprávní spory s mezinárodním prvkem, včetně sporů vyplývajících z porušování práv a svobod zaručených právem Unie. Tam, kde tato směrnice odkazuje na porušení práv přiznaných právem Unie, vztahuje se na všechny situace, ve kterých porušení pravidel stanovených na úrovni Unie způsobilo nebo pravděpodobně způsobí škodu fyzickým či právnickým osobám. Členským státům by nemělo nic bránit v uplatňování ustanovení této směrnice také na čistě vnitrostátní občanskoprávní věci.
- (7) Všechny členské státy jsou smluvními stranami Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod ze dne 4. listopadu 1950. Záležitosti uvedené v této směrnici musí být řešeny v souladu s uvedenou úmluvou, zejména pokud jde o práva na spravedlivý proces a účinné opravné prostředky.
- (8) Účelem této směrnice je podpořit uplatňování společných minimálních norem občanskoprávního řízení s cílem zajistit účinný přístup ke spravedlnosti v Unii. Obecně uznávané právo na přístup ke spravedlnosti je potvrzeno také článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“).
- (9) Občanskoprávní řízení by mělo být dále zlepšeno tím, že se využije technologický vývoj v oblasti justice a nové nástroje, které mají soudy k dispozici a které mohou pomoci překonat zeměpisnou vzdálenost a její důsledky, pokud jde o vysoké náklady a délku řízení. Za účelem dalšího snížení nákladů řízení a zkrácení řízení by se mělo ještě více podporovat využívání moderních komunikačních technologií stranami a soudy.
- (10) Aby bylo možné osoby vyslechnout, aniž by musely cestovat k soudu, měly by členské státy zajistit, aby se ústní jednání i dokazování vyslechnutím svědků, znalců nebo stran mohla uskutečňovat za použití přiměřených prostředků komunikace na dálku, pokud by jejich použití nebylo s ohledem na zvláštní okolnosti případu nevhodné pro spravedlivý průběh řízení. Tímto ustanovením není dotčeno nařízení Rady (ES) č. 1206/2001¹.

---

¹ Nařízení Rady (ES) č. 1206/2001 ze dne 28. května 2001 o spolupráci soudů členských států při dokazování v občanských nebo obchodních věcech (Úř. věst. L 174, 27.6.2001, s. 1).

- (11) Soudy členských států by měly mít možnost spoléhat se v technických, právních či jiných důkazních otázkách na znalecké posudky. Vyjma případů, kdy jsou zapotřebí donucovací opatření, a v souladu se svobodou poskytování služeb a judikaturou Soudního dvora by soudci v jednom členském státě měli být schopni jmenovat znalce k provedení vyšetřování v jiném členském státě, aniž by pro jejich jednání byl zapotřebí jakýkoli předchozí souhlas. Aby byly zprostředkovány odborné znalosti v oblasti justice a s ohledem na omezení při jmenování dostatečně kvalifikovaných znalců v jurisdikci jednoho členského státu, například kvůli technické složitosti věci nebo existenci přímých či nepřímých vazeb mezi znalci a stranami sporu, měl by být vytvořen evropský seznam všech vnitrostátních seznamů znalců, který bude průběžně aktualizován v rámci portálu evropské e-justice.
- (12) Předběžná a zajišťovací opatření by měla dosáhnout řádné rovnováhy mezi zájmy navrhovatele na získání přechodné ochrany a zájmy žalovaného na tom, aby se zabránilo zneužití takové ochrany. Pokud bude před vydáním rozsudku podán návrh na přechodná opatření, soud, u něhož je návrh podán, by měl být na základě důkazů předložených navrhovatelem přesvědčen, že žalobce pravděpodobně uspěje ve věci svého nároku vůči žalovanému. Dále by mělo být od navrhovatele za všech okolností vyžadováno, aby u soudu přesvědčivě prokázal, že jeho nárok naléhavě vyžaduje soudní ochranu a že výkon existujícího nebo budoucího rozhodnutí by bez přechodných opatření mohl být zmařen nebo podstatně ztížen.
- (13) Touto směrnicí nejsou dotčena zvláštní ustanovení k dodržování práv v oblasti práv duševního vlastnictví stanovená v nástrojích Unie, a zejména ustanovení obsažená ve směrnici Evropského parlamentu a Rady ES 2004/48/ES¹. Směrnicí nejsou dotčena ani zvláštní ustanovení o vymáhání přeshraničních pohledávek stanovená v evropském příkazu k obstarání účtů².
- (14) Soudy by měly mít klíčovou úlohu při ochraně práv a zájmů všech stran a při účinném a efektivním vedení občanskoprávních řízení.
- (15) Zajištění lepšího přístupu ke spravedlnosti a vzájemné důvěry je cíl, který tvoří součást politiky Evropské Unie pro vytvoření prostoru svobody, bezpečnosti a práva, a měl by zahrnovat přístup k soudním i mimosoudním metodám řešení sporů. S cílem podpory stran ve využívání mediace by měly členské státy zajistit, že jejich právní úprava promlčení a prekluze nebrání stranám obrátit se na soud nebo využít rozhodčího řízení, pokud jejich pokus o mediaci selže.
- (16) Vzhledem k rozdílům mezi členskými státy, pokud jde o pravidla občanskoprávního řízení, a zejména pravidla pro doručování písemností, je nezbytné stanovit definici minimálních norem, které by se měly uplatňovat na občanskoprávní řízení, jež spadají do působnosti práva Unie. Upřednostněny by měly být zejména ty způsoby

---

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/48/ES ze dne 29. dubna 2004 o dodržování práv duševního vlastnictví (Úř. věst. L 157, 30.4.2004, s. 45).

² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 655/2014 ze dne 15. května 2014, kterým se zavádí řízení o evropském příkazu k obstarání účtů k usnadnění vymáhání přeshraničních pohledávek v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 189, 27.6.2014, s. 59).

doručování, které zajišťují rychlé a bezpečné obdržení doručovaných dokumentů potvrzené dokladem o doručení. Měly by být tudíž široce využívány moderní komunikační technologie. Pokud jde o dokumenty, které je třeba doručit účastníkům řízení, mělo by být elektronické doručování postaveno na stejnou úroveň jako poštovní doručování. Dostupné elektronické prostředky by měly zajistit, aby obdržené dokumenty a jiné písemnosti po obsahové stránce věrně odpovídaly odeslaným dokumentům a jiným písemnostem a aby použitý způsob potvrzení o přijetí obsahoval potvrzení o přijetí adresátem a o datu přijetí.

- (17) Členské státy by měly zajistit, aby strany sporu v občanskoprávním řízení měly právo na právního zástupce dle svého výběru. V přeshraničních sporech by strany měly mít právo na právníka ve svém domovském státě pro účely předběžného poradenství a na jednoho právníka v hostitelském státě pro účely vedení řízení. Důvěrnost komunikace mezi stranami sporu a jejich právníkem je zásadní pro zajištění účinného výkonu práva na spravedlivý proces. Členské státy by proto měly respektovat důvěrnost schůzek a jiných způsobů komunikace mezi právníkem a stranami sporu v rámci práva na právní zastoupení podle této směrnice. Stranám sporu by mělo být umožněno, aby se vzdaly svého práva přiznaného jim touto směrnicí, pokud jim byly poskytnuty informace o případných důsledcích rozhodnutí vzdát se tohoto práva.
- (18) Za účelem zaplacení soudních poplatků by nemělo být po žalobci vyžadováno, aby musel cestovat do členského státu soudu, u něhož byla žaloba podána, nebo aby se k tomuto účelu musel nechat zastupovat právníkem. Aby byl zajištěn účinný přístup žalobců k řízení, měly by členské státy jakožto minimum nabízet alespoň jeden ze způsobů platby na dálku stanovených v této směrnici. Informace o soudních poplatcích a způsobech jejich platby, jakož i o orgánech nebo subjektech, které jsou příslušné poskytovat praktickou pomoc v členských státech, by měly být transparentní a snadno dostupné na internetu prostřednictvím příslušných vnitrostátních internetových stránek.

- (19) Členské státy by měly zajistit dodržování základního práva na právní pomoc podle čl. 47 odst. 3 Listiny. Všechny fyzické nebo právnické osoby, jež jsou stranami v občanském sporu v oblasti působnosti této směrnice, ať v postavení žalobce, nebo žalovaného, by měly být schopny uplatňovat svá práva u soudů i v případě, kdy jim jejich osobní finanční situace znemožňuje nést náklady soudního řízení. Právní pomoc by měla zahrnovat poradenství před zahájením soudního řízení s cílem dosáhnout mimosoudního vyrovnání, právní pomoc při podání žaloby a zastupování před soudem a částečné osvobození od nákladů soudního řízení. Tímto ustanovením není dotčena směrnice Rady 2002/8/ES¹.
- (20) Vytvoření evropské justiční kultury, která plně respektuje subsidiaritu a nezávislost justice, je ústředním předpokladem efektivního fungování evropského soudního prostoru. Justiční vzdělávání je jedním z rozhodujících prvků tohoto procesu, jelikož zvyšuje vzájemnou důvěru mezi členskými státy, právníky a občany.
- (21) Tato směrnice stanoví minimální pravidla. Členské státy mohou rozšířit práva stanovená v této směrnici s cílem poskytnout vyšší úroveň ochrany. Tato vyšší úroveň ochrany by neměla být překážkou vzájemné důvěře a účinnému přístupu ke spravedlnosti, k jejichž usnadnění jsou tato minimální pravidla určena. Neměla by tedy být snížena úroveň ochrany stanovená Listinou, jak ji vykládá Soudní dvůr, a přednost, jednotnost a účinnost unijního práva.
- (22) Jelikož cíle této směrnice, totiž stanovení společných minimálních norem občanskoprávního řízení, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jej z důvodu rozsahu a účinků této směrnice může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (23) V souladu s [článkem 3]/[články 1 a 2] Protokolu č. 21 o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, [uvedené členské státy oznámily své přání podílet se na přijímání a používání této směrnice] / [a aniž by byl dotčen článek 4 uvedeného protokolu se uvedené členské státy neúčastní přijímání této směrnice a tato směrnice pro ně není závazná ani použitelná].

---

¹ Směrnice Rady 2003/8/ES ze dne 27. ledna 2003 o zlepšení přístupu ke spravedlnosti v přeshraničních sporech stanovením minimálních společných pravidel pro právní pomoc v těchto sporech (Úř. věst. L 26, 31.1.2003, s. 41).

(24) V souladu s články 1 a 2 Protokolu (č. 22) o postavení Dánska připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o fungování Evropské unie se Dánsko neúčastní přijímání této směrnice, a proto pro něj není závazná, ani použitelná,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I:

PŘEDMĚT, OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

Článek 1

Předmět

Cílem této směrnice je sblížit procesní systémy, aby bylo zajištěno plné dodržování práva na spravedlivý proces podle článku 47 Listiny, stanovením minimálních norem týkajících se zahájení, vedení a uzavírání občanskoprávních řízení u soudů členských států.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Aniž jsou dotčeny normy občanskoprávního řízení, které jsou nebo mohou být stanoveny v unijních nebo vnitrostátních právních předpisech, pokud tyto normy mohou být pro strany sporu příznivější, tato směrnice se použije na spory s přeshraničními důsledky, na občanské a obchodní věci a bez ohledu na povahu soudu, vyjma práv a povinností, které stranám soudu nejsou k dispozici podle příslušného použitelného práva. Nevztahuje se zejména na daňové, celní či správní věci ani na odpovědnost státu za jednání a opominutí při výkonu státní moci („acta jure imperii“).
2. Pro účely této směrnice se „členským státem“ rozumí kterýkoli členský stát s výjimkou [Spojeného království, Irsko a] Dánska.

Článek 3

Spory s přeshraničními důsledky

1. Pro účely této směrnice se sporem s přeshraničními důsledky rozumí takový spor, ve kterém:
  - a) alespoň jedna ze stran má bydliště nebo místo obvyklého pobytu v jiném členském státě, než je členský stát soudu, u něhož byla podána žaloba; nebo
  - b) obě strany mají bydliště ve stejném členském státě, který je členským státem soudu, u něhož byla podána žaloba, pokud se místo plnění smlouvy, místo, kde došlo ke škodné události, nebo místo výkonu soudního rozhodnutí nachází v jiném členském státě; nebo
  - c) obě strany mají bydliště ve stejném členském státě, který je členským státem soudu, u něhož byla podána žaloba, pokud věc spadá do působnosti práva Unie.
2. Pro účely odstavce 1 se bydliště určí v souladu s články 62 a 63 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012¹.

---

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech

KAPITOLA II:
MINIMÁLNÍ NORMY OBČANSKOPRÁVNÍHO ŘÍZENÍ

Oddíl jedna:
Spravedlivé a účinné výsledky

Článek 4

Obecná povinnost účinné soudní ochrany

1. Členské státy stanoví opatření, řízení a nápravná opatření potřebná k zajištění výkonu práv vyplývajících z občanského práva Unie. Tato opatření, řízení a nápravná opatření musí být spravedlivá a nestranná a nesmí být nadměrně složitá nebo nákladná, nesmí obsahovat nepřiměřené lhůty ani nesmí mít za následek bezdůvodná zdržení.

Tato opatření, řízení a nápravná opatření musí být rovněž účinná a přiměřená a musí být používána způsobem, který zabraňuje vzniku překážek účinného přístupu ke spravedlnosti a poskytuje záruky proti jejich zneužití.

Článek 5

Ústní jednání

1. Členské státy zajistí, aby se ústní jednání uskutečňovala za použití jakékoli vhodné technologie komunikace na dálku, jako je videokonference nebo telekonference, má-li soud takovou technologii k dispozici a není-li její použití s ohledem na zvláštní okolnosti případu nevhodné pro spravedlivý průběh řízení.
2. Má-li osoba, která má být vyslechnuta, bydliště nebo místo obvyklého pobytu v jiném členském státě, než je členský stát, v němž se nachází soud, u něhož byla podána žaloba, zajistí se účast této osoby na ústním jednání prostřednictvím videokonference, telekonference nebo jiné vhodné technologie komunikace na dálku s využitím postupů stanovených v nařízení (ES) č. 1206/2001. Pokud jde o videokonference, měla by být zohledněna doporučení Rady o přeshraničních videokonferencích přijatá Radou ve dnech 15. a 16. června 2015¹ a činnost v rámci portálu evropské e-justice.

(Úř. věst. L 351, 20.12.2012, s. 1).

¹ Doporučení Rady 2015/C 250/01 „Podpora využívání a sdílení osvědčených postupů pro přeshraniční videokonference v oblasti justice ve členských státech a na úrovni EU“ (Úř. věst. C 250, 31.7.2015, s. 1).

Článek 6

Předběžná a zajišťovací opatření

1. Členské státy zajistí, aby byla k dispozici předběžná opatření pro zachování věcného nebo právního stavu, aby byla zajištěna plná účinnost pozdějšího rozhodnutí ve věci samé, a to před zahájením řízení ve věci samé nebo kdykoli v průběhu takového řízení.

Tato opatření zahrnují i opatření, která předcházejí hrozícímu porušení práva nebo mají okamžitě ukončit údajné porušování práva, jakož i opatření k ochraně aktiv nutných pro zajištění toho, že následné vymáhání pohledávky nebude zmařeno nebo podstatně ztíženo.

2. Taková opatření dodržují práva na obhajobu a jsou přiměřená znakům a závažnosti údajného porušení práva a dle potřeby umožňují poskytnutí záruk úhrady nákladů a škody způsobené žalovanému neoprávněnými návrhy. Soudy jsou oprávněny požadovat, aby navrhovatel poskytl veškeré obvykle dostupné důkazy, které je s dostatečnou jistotou přesvědčí, že požadované předběžná opatření je nezbytné a přiměřené.
3. Členské státy zajistí, aby v řádně odůvodněných případech mohla být předběžná opatření přijata i bez slyšení žalovaného, jestliže by prodlení způsobilo navrhovateli nevratnou újmu nebo existuje-li prokazatelná hrozba zničení důkazů. V takovém případě jsou o tom strany informovány bez zbytečného prodlení, nejpozději po provedení opatření.

Na žádost žalovaného se provede přezkum umožňující výkon práva být slyšen za účelem rozhodnutí v přiměřené lhůtě po oznámení o změně, zrušení nebo potvrzení těchto opatření.

Jsou-li předběžná opatření zrušena nebo je-li následně zjištěno, že nedošlo k porušení nebo hrozbě porušení práva, může soud na žádost žalovaného nařídít navrhovateli, aby poskytl žalovanému přiměřenou náhradu škody utrpěné v důsledku těchto opatření.

4. Tímto článkem nejsou dotčeny povinnosti vyplývající ze směrnice 2004/48/ES a nařízení (ES) č. 655/2014.

**Oddíl dva:
Efektivita řízení**

Článek 7

Procesní efektivita

1. Soudy členských států ctí právo na spravedlivý proces a rovněž zásadu sporného řízení, zejména rozhodují-li o nezbytnosti ústního jednání a o způsobu a rozsahu potřebného dokazování.
2. Soudy členských států jednají co nejdříve, bez ohledu na existenci prekluze u konkrétních úkonů v různých fázích řízení.

Článek 8

Odůvodněná rozhodnutí

Členské státy zajistí, aby soudy vydávaly přiměřeně podrobná odůvodněná rozhodnutí v přiměřené lhůtě, aby mohly strany sporu účinně využít veškerých práv na přezkum rozhodnutí nebo se odvolat.

Článek 9

Obecné zásady vedení řízení

1. Soudy členských států zajistí, aby soudy aktivně řídily věci, které jim byly předloženy, s cílem zajistit spravedlivou, efektivní a přiměřeně rychlou dispozici sporů, aniž by byla narušena svoboda stran určit předmět a doložit důkazy v jejich věci.
2. Soud v přiměřeně proveditelné míře řídí věc v konzultaci se stranami sporu. Konkrétně může aktivní řízení věci zahrnovat:
  - a) povzbuzování stran k vzájemné spolupráci během řízení;
  - b) určení konkrétních záležitostí během rané fáze;
  - c) okamžité rozhodování o tom, které záležitosti vyžadují úplné vyšetřování, a souhrnné řešení ostatních záležitostí;
  - d) rozhodování o pořadí, v němž mají být záležitosti řešeny;
  - e) pomoc stranám při smírném vypořádání celé žaloby nebo její části;
  - f) stanovení harmonogramů pro kontrolu postupu žaloby;
  - g) řešení tolika aspektů žaloby, kolik je soud schopen najednou zvládnout;
  - h) řešení žaloby bez nutnosti osobní přítomnosti stran sporu;
  - i) využití dostupných technických prostředků.

Článek 10

Dokazování

1. Členské státy zajistí, aby byly k dispozici účinné prostředky pro předkládání, získávání a uchovávání důkazů s ohledem na právo na obhajobu a nutnost ochrany důvěrných informací.
2. Členské státy v souvislosti s dokazováním podporují používání moderních komunikačních technologií. Soud, u něhož byla podána žaloba, použije nejjednodušší a nejméně nákladný způsob dokazování.

Článek 11

Soudní znalci

1. Aniž je dotčena možnost stran předkládat znalecké posudky, členské státy zajistí, aby soud mohl kdykoli jmenovat soudní znalce s cílem zajistit znalecké posudky pro konkrétní aspekty věci. Soud danému znalci poskytne veškeré informace nezbytné k poskytnutí znaleckého poradenství.
2. Nejsou-li zapotřebí donucovací opatření nebo není-li vyšetřování vedeno na místech souvisejících s výkonem pravomocí členského státu nebo na místech, kde jsou podle práva členského státu, v němž vyšetřování probíhá, přístup nebo jiné jednání zakázány nebo jsou vyhrazeny určitým osobám, zajistí členské státy v přeshraničních sporech, aby mohl soud jmenovat soudního znalce k vyšetřování mimo oblast soudní příslušnosti daného soudu bez nutnosti podání předchozí žádosti v tomto smyslu příslušnému orgánu jiného členského státu.
3. Pro účely odstavců 1 a 2 Komise sloučením stávajících vnitrostátních seznamů znalců vypracuje evropský seznam znalců, který bude k dispozici na portálu evropské e-justice.
4. Soudní znalci budou zaručovat nezávislost a nestrannost v souladu s ustanoveními platnými pro soudce podle článku 22.
5. Odborný posudek předložený soudními znalci soudu se poskytne stranám, které mají možnost vyjádřit se k němu.

Oddíl tři:

Přístup k soudům a spravedlnosti

Článek 12

Urovnávání sporů

1. Členské státy zajistí, aby v kterékoli fázi řízení a s ohledem na všechny okolnosti věci mohl soud, jestliže je toho názoru, že spor je vhodný ke smírnému vypořádání, navrhnout, aby

strany využily mediace k urovnání nebo ke zkoumání možnosti urovnání sporu.

2. Stranám sporu, jež si zvolí mediaci, nebrání uplynutí promlčecí nebo prekluzivní doby během mediačního řízení v zahájení soudních či rozhodčích řízení ve stejné věci.

Článek 13

Náklady řízení

1. Členské státy zajistí, aby soudní poplatky ukládané v členských státech v občanskoprávních sporech nebyly nepřiměřené hodnotě sporu a aby neznemožňovaly či nadměrně neztěžovaly řízení.
2. Strany mohou soudní poplatky hradit prostřednictvím metod platby na dálku, včetně platby z členského státu jiného než členského státu, v němž se nachází soud, a to bankovním převodem nebo platbou pomocí kreditní nebo debetní karty.
3. Členské státy zajistí, aby informace o soudních poplatcích a způsobech jejich platby, jakož i o orgánech nebo subjektech, které jsou příslušné poskytovat praktickou pomoc v členských státech, byly transparentnější a snadno dostupné na internetu. Za tímto účelem členské státy předávají tyto informace Komisi, která naopak zajistí, aby byly veřejně přístupné a byly obecně šířeny veškerými vhodnými prostředky, zejména prostřednictvím portálu evropské e-justice.

Článek 14

Zásada „kdo prohrál, platí“

1. Členské státy zajistí, aby strana, které neměla úspěch ve věci, hradila náklady řízení, včetně například veškerých nákladů vzniklých v důsledku toho, že druhá strana byla zastupována advokátem nebo jiným odborníkem z oboru práva, nebo veškerých nákladů na doručení nebo překlad písemností, které jsou přiměřené ve vztahu k hodnotě nároku a byly nezbytné.
2. V případě pouze částečného úspěchu některé ze stran nebo za výjimečných okolností mohou soudy nařídit, aby byly náklady rozděleny spravedlivě nebo aby strany hradily každá své vlastní náklady.
3. Strana sporu ponese veškeré zbytečné náklady, které způsobila soudu nebo druhé straně tím, že v řízení předkládala zbytečné záležitosti, nebo že jinak nepřiměřeně vyvolávala spor.
4. Soud může své rozhodnutí o náhradě nákladů řízení upravit tak, aby přihlédl k neodůvodněnému neposkytnutí spolupráce nebo účasti na snaze o smír ve zlé víře podle článku 20.

Článek 15

Právní pomoc

1. Aby zajistily účinný přístup ke spravedlnosti, členské státy zabezpečí, aby soudy mohly straně sporu poskytnout právní pomoc.
2. Právní pomoc může zcela nebo zčásti krýt tyto náklady:
  - a) soudní poplatky;
  - b) náklady na právní pomoc a zastoupení, týkající se:
    - i) poradenství před zahájením soudního řízení s cílem dosáhnout smíru před zahájením soudního řízení v souladu s čl. 12 odst. 1;
    - ii) zahájení a vedení řízení u soudu;
    - iii) veškeré náklady související s řízením včetně žádosti o právní pomoc;
    - iv) výkonu rozhodnutí;
  - c) jiné nezbytné náklady související s řízením, které má strana sporu nést, včetně nákladů na svědky, znalce, tlumočníky a překladatele a nezbytných nákladů na cestu, ubytování a stravu dané strany a jejího zástupce;
  - d) náklady přiznané straně, které měla úspěch ve věci, v případě, že návrhovátelem v žalobě neuspěje podle článku 14.
3. Členské státy zajistí, aby každá fyzická osoba, která je občanem Evropské unie nebo státním příslušníkem třetí země, který oprávněně pobývá na území některého členského státu Evropské unie, byla oprávněna podat žádost o právní pomoc, jestliže:
  - a) v důsledku své ekonomické situace není zcela nebo zčásti schopna uhradit náklady uvedené v odstavci 2 tohoto článku; a
  - b) žaloba, v souvislosti s níž je žádost o právní pomoc podávána, má s přihlédnutím k procesnímu postavení návrhovátele přiměřenou vyhlídku na úspěch; a
  - c) žalobce, který žádá o právní pomoc, je podle příslušných vnitrostátních předpisů oprávněn podávat žaloby.
4. Právnícké osoby jsou oprávněny podat žádost o právní pomoc v podobě zproštění platby zálohy na náklady řízení a/nebo pomoc právníka. Při rozhodování, zda takovou pomoc přiznat, mohou soudy přihlídnout mimo jiné k těmto skutečnostem:
  - a) forma dotčené právnícké osoby a to, zda je cílem její činnosti zisk, nebo je nezisková;
  - b) finanční možnosti společníků nebo akcionářů;
  - c) schopnost těchto společníků nebo akcionářů získat částky potřebné k zahájení soudního řízení veřejných financí.
5. Tímto článkem není dotčena směrnice 2002/8/ES.

Článek 16

Financování

1. Členské státy zajistí, aby v případech, kdy žalobu financuje soukromá třetí strana, tato soukromá třetí strana nesměla:
  - a) usilovat o ovlivňování procesních rozhodnutí žalující strany, včetně rozhodnutí o smíru;
  - b) financovat žalobu proti žalovanému, který je konkurentem poskytovatele finančních prostředků, nebo na němž je poskytovatel financování závislý;
  - c) účtovat nepřiměřený úrok u poskytovaných finančních prostředků.
2. Členské státy zajistí, aby v případech, že žalobu financuje soukromá třetí osoba, bylo zakázáno rovněž odvozovat poskytovanou odměnu nebo úrok účtovaný poskytovatelem finančních prostředků z částky dosažené ve smíru nebo z přiznané náhrady škody, pokud není takové ujednání o financování regulováno orgánem veřejné moci za účelem zajištění zájmů stran.

Oddíl čtyři: Spravedlivý průběh řízení

Článek 17 Doručování písemností

1. Členské státy zajistí, aby byly zásadně používány metody zaručující přijetí doručovaných písemností.
2. Členské státy zajistí, aby dokumenty o zahájení řízení nebo dokumenty s obdobnými účinky a předvolání k soudnímu jednání mohly být v souladu s vnitrostátním právem doručeny některým z těchto způsobů:
  - a) osobní doručení;
  - b) poštovní služby;
  - c) doručení elektronickými prostředky, jako je fax nebo elektronická pošta.

Doručení se osvědčuje potvrzenkou o doručení s uvedením data doručení, kterou adresát podepíše.

Pro účely doručování elektronickými prostředky podle prvního pododstavce písm. c) tohoto odstavce se použijí přiměřeně náročné technické normy, které zaručí totožnost odesílatele a bezpečný přenos doručovaných dokumentů.

Tyto písemnosti lze doručit i osobně, přičemž příslušná osoba, která doručení uskutečnila, podepíše dokument, v němž uvede, že příjemce písemnosti přijal nebo odepřel jejich přijetí bez jakéhokoli oprávněného důvodu, a datum doručení.

3. Není-li doručení v souladu s odstavcem 2 možné a je-li s jistotou známa adresa žalovaného, lze doručení provést jedním z těchto způsobů:

- a) osobním doručením na osobní adresu žalovaného osobám, které žijí ve stejné domácnosti jako žalovaný nebo jsou tam zaměstnány;
- b) v případě, že žalovaný je osobou samostatně výdělečně činnou nebo právnickou osobou, osobním doručením na obchodní adresu žalovaného osobám, které žalovaný zaměstnává;
- c) uložení písemností v poštovní schránce žalovaného;
- d) uložení písemností na poště nebo u příslušných veřejných orgánů a vložení písemného oznámení o tomto uložení do poštovní schránky žalovaného za předpokladu, že dokumenty jsou v písemném oznámení jasně označeny jako dokumenty soudu nebo že je v dokumentech poukázáno na to, že doručení se na základě uvedeného oznámení pokládá za uskutečněné a že počínají běžet lhůty;
- e) doručení poštou bez dokladu podle odstavce 4, pokud má žalovaný adresu v členském státě původu;
- f) doručení elektronickými prostředky s automatickým potvrzením o doručení za předpokladu, že žalovaný s tímto způsobem doručení výslovně souhlasil předem.

Doručení podle prvního pododstavce písm. a) až d) tohoto odstavce se potvrzuje pomocí:

- a) dokladu podepsaného příslušnou osobou, která doručení uskutečnila, s uvedením:
  - i) způsobu doručení; a ii) data doručení; a iii) pokud byly doručované písemnosti doručeny jiné osobě než žalovanému, jména dotyčné osoby a jejího vztahu k žalovanému; nebo
- b) potvrzení o přijetí osobou, jíž byl dokument doručen, pro účely prvního pododstavce písm. a) a b) tohoto odstavce.

4. Doručení podle článků 2 a 3 tohoto článku lze provést i doručením právnímu zástupci nebo zmocněnci žalovaného.
5. Mají-li být dokumenty o zahájení řízení nebo dokumenty s obdobnými účinky nebo předvolání doručeny mimo členské státy, lze je doručit jedním ze způsobů, které stanoví:
  - a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1393/2007¹, je-li použitelné, pokud jde o dodržování práv příjemce, které nařízení zaručuje; nebo
  - b) Haagská úmluva ze dne 15. listopadu 1965 o doručování soudních a mimosoudních písemností v cizině ve věcech občanských a obchodních nebo jiná použitelná úmluva či dohoda.

---

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1393/2007 ze dne 13. listopadu 2007 o doručování soudních a mimosoudních písemností ve věcech občanských a obchodních v členských státech (doručování písemností) a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1348/2000 (Úř. věst. L 324, 10.12.2007, s. 79).

6. Touto směrnicí není dotčeno použití nařízení (ES) č. 1393/2007 a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 805/2004¹ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1896/2006².

Článek 18

Právo na právního zástupce v občanskoprávním řízení

1. Členské státy zajistí, aby strany sporu v občanskoprávním řízení měly právo na právního zástupce, a to takovým způsobem, aby mohly prakticky a účinně uplatňovat svá práva.

V přeshraničních sporech členské státy zajistí, aby strany sporu v občanskoprávním řízení měly právo na právního zástupce ve svém domovském státě pro účely předběžného poradenství a na jednoho právního zástupce v hostitelském státě pro účely vedení řízení.

2. Členské státy respektují důvěrnost komunikace mezi stranami sporu a jejich právním zástupcem. Tato komunikace zahrnuje schůzky, korespondenci, telefonické hovory a jiné formy komunikace, které jsou přípustné podle vnitrostátního práva.
3. Aniž jsou dotčeny vnitrostátní právní předpisy, které vyžadují povinnou přítomnost nebo pomoc právníka, strany občanskoprávního řízení se mohou vzdát práva uvedeného v článku 1 tohoto článku, jestliže a) byly stranám jednoduchou a přístupnou formou ústně či písemně poskytnuty jasné a dostatečné informace o případných důsledcích rozhodnutí vzdát se tohoto práva; a b) rozhodnutí vzdát se svého práva bylo učiněno dobrovolně a jednoznačně.

Členské státy zajistí, aby strany mohly rozhodnutí vzdát se svého práva následně v kterémkoli okamžiku během v občanskoprávního řízení odvolat a aby byly o této možnosti informovány.

4. Tímto ustanovením nejsou dotčena zvláštní ustanovení o právním zastoupení uvedená v nařízení Evropského parlamentu a Rady ES č. 861/2007³, nařízení (ES) č. 1896/2006 a nařízení (EU) č. 655/2014.

---

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 805/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se zavádí evropský exekuční titul pro nesporné nároky (Úř. věst. L 143, 30.4.2004, s. 15).

² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1896/2006 ze dne 12. prosince 2006, kterým se zavádí řízení o evropském platebním rozkazu (Úř. věst. L 399, 30.12.2006, s. 1).

³ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 ze dne 11. července 2007, kterým se zavádí evropské řízení o drobných nárocích (Úř. věst. L 199, 31.7.2007, s. 1).

Článek 19

Přístup k informacím

Členské státy se snaží poskytovat občanům transparentní a snadno dostupné informace o zahajování jednotlivých druhů řízení, o soudech příslušných k projednání sporů a nutných formulářích, které je třeba k tomuto účelu vyplnit. Tento článek nevyžaduje, aby členské státy poskytovaly právní pomoc formou právního posouzení konkrétního případu.

Článek 20

Povinnosti stran a jejich zástupců

Členské státy zajistí, aby strany sporu a jejich zástupci jednali vůči soudu a ostatním stranám v dobré víře a s úctou a nezkreslovali u soudu věci nebo skutečnosti ať již vědomě, nebo pokud si toho měli a mohli být vědomi.

Článek 21

Veřejné jednání

Členské státy zajistí, aby byla řízení veřejná, ledaže soud v zájmu jedné ze stran nebo jiných dotčených osob, nebo v obecném zájmu spravedlnosti nebo veřejného pořádku rozhodne o jejich uzavření v nezbytném rozsahu.

Článek 22

Soudní nezávislost a nestrannost

1. Členské státy zajistí, aby soudy a jejich soudci požívali soudní nezávislosti. Složení soudů nabízí dostatečné záruky pro vyloučení veškerých oprávněných pochyb týkajících se nestrannosti.
2. Při výkonu svých povinností nejsou soudci vázáni žádnými pokyny a nejsou pod žádným vlivem nebo tlakem a v dané věci jsou subjektivně nepodjati a bez osobních předsudků.

Článek 23

Odborná příprava

1. Aniž je dotčena nezávislost justice a rozdíly v její organizaci v rámci Unie, členské státy zajistí, aby justice, justiční vzdělávací instituce a právní profese posílily své systémy justiční odborné přípravy s cílem zajistit, aby bylo do vzdělávání v členských státech začleněno unijní právo a řízení.
2. Programy odborné přípravy jsou prakticky zaměřené, relevantní pro každodenní práci

právníků, konají se v krátkých lhůtách a využívají moderní techniky učení a zahrnují možnosti úvodní i průběžné odborné přípravy. Programy odborné přípravy se zaměřují zejména na:

- a) získávání dostatečných znalostí nástrojů justiční spolupráce v Unii a budování vlastních pohnutek k pravidelnému studiu judikatury na evropské úrovni s cílem ověřovat vnitrostátní provádění a využívat řízení o předběžné otázce u Soudního dvora Evropské unie;
- b) šíření znalostí a zkušeností v oblasti unijního práva a řízení a jiných právních systémů;
- c) usnadnění krátkodobých výměn nových soudců;
- d) zvládnutí cizího jazyka a jeho právní terminologie.

KAPITOLA III:

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 24

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do ... [jeden rok od data vstupu této směrnice v platnost]. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.
2. Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.
3. Členské státy sdělí Komisi znění vnitrostátních právních opatření, která přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 25

Přezkum

Nejpozději do 31. prosince 2025 a poté každých pět let Komise předloží Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru zprávu o uplatňování této směrnice, která se bude opírat o kvalitativní i kvantitativní informace. V této souvislosti Komise zhodnotí zejména dopad směrnice v oblasti justice, spolupráce v občanských věcech a na fungování jednotného trhu, na malé a střední podniky, konkurenceschopnost hospodářství Evropské unie a důvěru spotřebitelů. Dle potřeby bude zpráva doprovázena legislativními návrhy na úpravu a posílení této směrnice.

Článek 26

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 27

Určení

Tato směrnice je určena členskými státy v souladu se Smlouvami.

V [...] dne [...]

Za Evropský parlament Za Radu

předseda

předseda nebo předsedkyně

VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ

Občanskoprávní řízení je prostředkem k prosazování hmotných práv a povinností subjektů práva v soudním řízení. Jako takové je neoddělitelně spjato se základním právem na spravedlivý proces a účinnou právní ochranu podle Listiny základních práv Evropské unie (článek 47 Listiny) a Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (článek 6 EÚLP).

Diskuse o harmonizaci občanskoprávního řízení v EU začaly již před více než dvěma desetiletími při předložení studie sblížování pravidel členských států týkajících se občanskoprávního řízení (tzv. „Storomeovy zprávy“). Od té doby EU přijala několik opatření, jejichž účelem bylo sblížování pravidel občanskoprávního řízení členských států.

Amsterodamská smlouva potvrdila pravomoci EU v občanskoprávním řízení a Lisabonská smlouva tyto pravomoci dále rozšířila. EU řadu let pracuje na společných minimálních normách v trestním řízení a určitý soubor těchto ustanovení již existuje v oblasti justiční spolupráce v trestních věcech v EU. A co je důležitější, tato opatření nejsou omezena na přeshraniční spory, ale platí horizontálně pro všechna trestní řízení. Evropští občané, zejména ti, kdo cestují přes hranice, se však s daleko větší pravděpodobností setkají se systémy občanskoprávního řízení jiného členského státu. Zpravodaj je přesvědčen, že ačkoli je stanovení práv důležité, tato práva se stanou skutečností až v okamžiku, kdy budou těm, kdo na ně mají nárok, bezprostředně přístupná. Fyzické osoby musí mít možnost se těchto práv dovolávat bez ohledu na to, kde se Unii nacházejí, a měly by být schopny tato práva prosazovat tak, že se na soudy v jiných členských státech kdekoli v Unii budou obracet tak snadno, jako ve svém vlastním členském státě.

V současné době neexistuje jednotné právo občanskoprávního řízení v EU. Namísto toho existuje regulační mozaika složená ze tří typů prvků: a) významná linie judikatury Soudního dvora Evropské unie (SDEU) týkající se prosazování práv vyplývajících z práva EU u soudů členských států. SDEU mimo jiné podrobil kontrole odchylná vnitrostátní pravidla, lhůty, předběžná opatření, pravidla pro dokazování, aktivní nebo pasivní postavení u soudů a nápravné prostředky v případech, kdy vnitrostátní procesní pravidla nebyla schopna zaručit účinnou ochranu práv vyplývajících z práva EU; b) soubor aktů sekundárního práva EU pro konkrétní odvětví, který zavedl podrobná pravidla pro různé záležitosti procesní povahy podle článku 114 SFEU. Tato pravidla se použijí pro vnitrostátní i přeshraniční spory a dotýkají se základních procesních témat, jako jsou právní postavení, prozatímní soudní zákaz, pravidla shromažďování důkazů a předběžná opatření; c) série legislativních opatření EU týkajících se justiční spolupráce v občanských věcech, která jsou omezena na přeshraniční spory a sahají od jednotných opatření mezinárodního práva soukromého po autonomní procesní mechanismy EU, které platí pro vnitrostátní spory souběžně s vnitrostátními předpisy.

I přes tyto nástroje EU stále postrádá jasnou vizi fungování společného občanského procesního práva v evropském právním řádu. Nutně věcný přístup Soudního dvora i nemožnost posoudit relevantní pravidla pro opravné prostředky a procesní pravidla ve všech členských státech brání Soudnímu dvoru stanovit podrobná pravidla občanskoprávního řízení v EU. Zpravodaj však přitom s uspokojením zaznamenává přínos judikatury Soudního dvora ke spolupráci mezi Soudním dvorem a vnitrostátními soudy členských států, která vedla

k tomu, že byly orgány Unie zburaveny zátěže prosazování práva a současně se zvýšilo povědomí občanů a vnitrostátních soudů v Unii o právním řádu EU. Kromě toho se i přes existenci odvětvových nástrojů EU s dopady v oblasti procesního práva zpravodaj domnívá, že důsledkem nové regulace základních procesních témat pro každou oblast činnosti EU mohou být spleť vnitrostátní režimy, které budou přirozeně nejednotné a budou se velmi různit v závislosti na věci samé.

Zpravodaj je přesvědčen, že zásada vzájemného uznávání rozsudků a nezbytné sblížení právních předpisů by usnadnilo spolupráci mezi příslušnými orgány a soudní ochranu práv jednotlivce. Zvýšená vzájemná důvěra mezi soudními systémy členských států přispěje i k lepšímu fungování vnitřního trhu a základních svobod v Unii.

Na cestě k evropskému prostoru práva založenému na vzájemné důvěře se nyní společné normy občanskoprávního řízení jeví nepostradatelné. V akčním plánu provádění Stockholmského programu Komise oznámila zelenou knihu o minimálních normách občanskoprávního řízení na rok 2013.

Společné minimální normy nenahrazují vnitrostátní procesní systémy ani v plném rozsahu, ani částečně, ale umožňují, aby vnitrostátní procesní pravidla zajišťovala větší ochranu a účinnost. Především by pak minimální procesní normy na úrovni EU mohly přispět k modernizaci vnitrostátních řízení, rovným podmínkám pro podniky a zvýšenému hospodářskému růstu prostřednictvím účinných a efektivních systémů justice a současně usnadnit přístup občanů ke spravedlnosti v EU.

Zpravodaj je toho názoru, že se vstupem Lisabonské smlouvy v platnost získala Unie nástroje, které pomohou zjednodušit každodenní život lidí a obchodní postupy tím, že sladí potřeby občanů a jednotného trhu s rozdílnými právními tradicemi členských států. Proto tvrdí, že správný další postup spočívá ve vypracování systematických minimálních norem občanskoprávního řízení v Unii v podobě obecné horizontální směrnice. To by vedlo ke zvýšení vzájemné důvěry mezi justicemi v EU a zajistilo jednotnou rovnováhu základních procesních práv v občanskoprávních věcech v rámci celé EU.

Kromě toho by zavedení společných procesních norem na úrovni Unie zřejmě přispělo k celkovému většímu povědomí o již existujících procesních pravidlech a mechanismech EU. Normy by rovněž povzbudily přeshraniční obchod spotřebitelů i podniků díky zvýšené důvěře v procesní systémy jiných států v důsledku společných procesních zásad. A konečně by tento vývoj vedl i k posílení důvěře mezi justicemi států a většímu obecnému pocitu spravedlnosti, jistoty a předvídatelnosti v celé Unii.

V průběhu konzultací a výzkumu, které vyústily ve vydání této zprávy, došel zpravodaj k závěru, že pro účely plného uskutečnění cílů politiky justiční spolupráce v občanských věcech s důrazem na podporu vzájemné důvěry mezi justicemi a na účinný přístup ke spravedlnosti bude nutná určitá míra koordinace, soudržnosti a systematizace, která bude přesahovat hranice, zájmy a zdroje jednoho členského státu. Zpravodaj tvrdí, že EU by měla prosazovat reformy evropského práva občanskoprávního řízení, a proto se vyslovuje ve prospěch horizontálního přístupu, jehož cílem je vytvořit soubor společných minimálních norem.

Tato zpráva obsahuje návrh směrnice, která má být považována za první krok v procesu další harmonizace a sblížování systémů civilního soudnictví členských států a vytvoření

evropského občanskoprávního soudního řádu v dlouhodobějším výhledu. V tomto ohledu je opatření na úrovni EU považováno za nezbytné.

Pro podrobné souvislosti tohoto legislativního návrhu odkazujeme čtenáře na přílohu k výše uvedenému usnesení.